МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ISSN 3083-6557 print

НАУКОВІ ПРАЦІ МАУП

Проблеми модернізації України

Випуск 1 (48), 2025

Київ
2025

УДК 330-339; 321.7; 159.9
М58

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 4 від 28.05.2025)

Редакційна колегія:
С. В. Храпатий (голова), д-р фіз.-мат. наук, проф.
І. А. Семенець-Орлова, д-р наук з держ. упр., проф.
Я. М. Раєвська, д-р психол. наук, проф.
С. О. Лисенко, д-р юрид. наук, проф.
А. І. Федосов, д-р мед. наук, проф.
М. І. Зубрицький, д-р. юрид. наук
О. М. Гордієнко, канд. техн. наук
В. І. Меджебель (*Чуєнко*), канд. юрид. наук
Л. М. Крива, канд. істор. наук
І. М. Капеліста (виконавчий редактор), канд. наук з держ. упр.
Є. Я. Черняк

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Міжрегіональна Академія управління персоналом.
М58 Наукові праці МАУП. Проблеми модернізації України / редкол.: С. В. Храпатий (голова) [та ін.]. Вип. 1 (48). Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 686 с. Бібліогр. в кінці ст.

У збірнику висвітлено матеріали X Міжнародної науково-практичної конференції "Розбудова інноваційних економіки, менеджменту та освіти в умовах нової соціальної реальності" (Київ, Міжрегіональна Академія управління персоналом, 20–22 травня 2025 р.).

Наведено тези доповідей учасників науково-практичної конференції МАУП з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

Видається з 2001 року.
Періодичність: 1 раз на квартал.
Засновник: *ПрАТ "ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом".*
УДК 330-339; 321.7; 159.9

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2025

Л. М. Левківська, І. Р. Ахметов
Людський капітал для відродження України:
країни донори та правові перешкоди *315*

Н. О. Белозьорова, Н. В. Харитюк
Особливості використання інтерактивних електронних освітніх ресурсів
для розвитку креативного мислення учнів початкових класів *321*

Н. О. Белозьорова, Є. О. Андрющенко
Сучасний стан розвитку пізнавального інтересу у молодших школярів
засобами інтерактивних технологій навчання на уроках української мови *323*

Н. О. Белозьорова, Д. С. Шаповалова
Скарбничка сучасних ефективних методів та форм організації
позаурочної роботи молодших школярів *326*

Н. О. Белозьорова, К. Р. Коширова
Особливості розвитку емоційного інтелекту учнів
молодшого шкільного віку *328*

Н. І. Холявко, А. Г. Самойлович
Цифрові технології для сталого повоєнного відновлення
університетів України *331*

Ю. А. Пономаренко, О. О. Корогодова
Теоретичні засади міжнародного співробітництва закладів вищої освіти
в умовах глобалізації *333*

М. С. Тельчаров, Т. П. Несторенко
Економічний вплив переміщеного університету на розвиток
приймаючого міста *336*

О. В. Огін
Особливості застосування ароматерапії у роботі з підлітками
для покращення їхнього емоційного стану *338*

О. М. Тепла
Мовні моделі для вивчення іноземної мови *341*

Л. В. Ілійчук
Гуманістичний підхід до формування особистості як стратегія
підвищення якості освіти в умовах глобалізації *342*

Т. В. Марчук
Особливості розвитку стресостійкості особистості в умовах війни *344*

М. Ф. Головатий
Взаємодія держави і громадянського суспільства як умова
українського державотворення *346*

В. А. Дума
Самооцінка як фактор психологічної стабільності особистості *350*

Л. В. Ільницька
Гуманістичне свідчення статусу листівок в освітньому процесі *352*

Л. В. ІЛЬНИЦЬКА
канд. філософських наук, доцент кафедри дизайну, МАУП

ГУМАНІСТИЧНЕ СВІДЧЕННЯ СТАТУСУ ЛИСТІВОК В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Привернення уваги до узгоджених параметрів етичного звернення пошани, з особливим рівнем дотримання особистісних рамок гідності, важливий навчальний крок до окреслення перед учнями комунікаційних перспектив реального соціального відзначення окремої події, особистісних здобутків, налаштування святковості. Посередність невідповідного трампліну відокремленого незнання культурного оформлення, ніби зрозумілих еквівалентів іміджу, впирається у кволу колективну взаємодію при виведенні виконання стратегічних завдань у обмежених доречних способах міжособистісного засвідчення неформальної уваги у середовищі однодумців та співробітників. Відтак, слід привчати учнівську аудиторію до прояву, хоча би у майбутньому, власних ділових інтересів через презентативні свідчення переконливо сприятливого розуміння ситуаційної демонстрації довіри та щирості, які, в свою чергу, персоналізовано візуалізуються у площині ефектного представлення морального реверансу шанобливості у якості гуманістичного співвіднесення контактних берегів рудиментальної основи побажання рівнозначних єднань із загальним ствердженням сприяння до зміцнення подальшої злагоди. Такий позитивний крок самопрояву привітної обнадійливості, все ж таки, має галантність вільного рукостискання при прийнятті віньшованої емоційності зустрічною стороною. При цьому важливо зазначити, що у часи італійського гуманізму, за твердженням Н. Мак'явеллі, існувало статусне висловлювання закріплення шляхетної ґречності, інколи надмірною сувенірністю: "хто бажає здобути прихильність вельможі, зазвичай обдаровує його найдорожчими гостинцями, або ж тим, що принесе йому найбільшу насолоду" [1]. Тобто, мова про візуальне відзначення пошани вказується, але через щедрість у пошуках прихильності. Звісно, що згадка про використання листівок у таких процесах ще історично не позначалася, але гуманістична передоснова здійснення ініціативного особистісного звернення, у формі естетичного окреслення встановленої партнерської комунікації, уподібнюється етикетній стилістиці благонадійності. Тогочасна інтелектуальність здобувала переваги не при артикуляції меркантильних дарів, а у кордоцентричному сприянні бути корисним у значних справах. "Тож бажаючи дослужитись і засвідчити Вашій Величності свою відданість, я шукав, та не знайшов нічого коштовнішого, ніж знання, які здобув" [1]. Отже, поділитися найкращим у прокламаціях надії на ортодоксальну мудрість гуманістичного налаштування скерованості у перевагах пріоритетної мети здобуття єдиного вирішального погодження виявляє еквіваленти неординарних переваг приналежності до світського кола безумовно згодних на талановите випробовування власного призначення. Феодальні квоти нерівномірності у властивій ієрархічності вплинули на чергову історичну модуляцію поширення зобов'язань посадового вивищення при соціальній асиметрії респектабельної культури догоджання. Узагальнене ставлення гуманізму до складного змісту типологізації людської природи відкладає та полишає поклоніння у вимірах постійної уваги до скерованого наказового способу мислення. Натомість, доступність гуманістичного звернення до поважної особисто-

сті не припускає декларативної наказовості, пафосності перебільшеного компліментного наслідування поверхневого ставлення до відповідальної шанобливості. Витоки офісного облаштування організованої демократичної рівноваги звільнено викарбовують візуальність більш самобутнього зразка з актуальним для ситуації привітним статусним конкретним запитом у паралелях з діловою узгодженістю взаємної уваги та визнання. Процедурність цього питання в освітньому процесі має виявлятися у розкритті етичної планомірності набутої розмовної доступності, що послідовно відповідає вдячністю на презентацію культурозначимої куртуазності з невимушеної ініціативності при факторах виокремлення знакової респектабельності. Отже, на перший погляд, звичайна листівка може доповнено констатувати зацікавлене значення до перебігу вступного положення іміджевого гатунку товариськості та гуманістичного ставлення до прийняття відповідальних рішень. Тому, статусне ствердження позитивного налаштування має відзначатися не декоративністю, а співмірністю, щоб не здивувати партнера, а стримано окреслити власне налаштування на організацію, до прикладу, перемовин. Нікколо Мак'явеллі у своєму відомому творі "Державець" так наголошує на адекватності застосування ефектних способів використання наведення яскравості: "мета моя — не уквітчати..., чи будь-якими іншими показними прикрасами чи декораціями, якими багато хто зазвичай оздоблює свою роботу" [1]. Також Н. Мак'явеллі, ніби педагогічно, висловлює зауваження щодо зайвості пишноти та величності, адже на видноті має бути "виняткова достовірність матеріалу та серйозність теми" [1]. Тому й досі пошук довіри у підтвердженні статусності має відношення до узгодженої зацікавленості пріоритетними намірами крізь гуманістичний обмін люб'язним ставленням до серйозного спрямування при реалізації далекоглядно призначеної шляхетної мети світського декларування пошани. Слід зазначити, що стилістичний показник ефективного відзначення вельможної привілійованості від Н. Мак'явеллі стосувався поважного звернення до історично видатної та тогочасно надзвичайно впливової постаті Лоренцо де Медічі. Отже, виваженість серйозності у свідченнях Н. Мак'явеллі демонструє вихованість та освіченість особливої вельмишанованої презентативності. Зрештою, цей навчальний приклад оформлення гуманістичного встановлення рамок необхідної комунікації, наразі, впливово вказує на першочерговість входження у продуктивність ділової статусності. Тобто, на стадії невимушеного контактування й ознайомчого виведення толерантних знаків обміну представницькою інформацією, відіграє доречну роль гуманістичне відзначення наслідування оптимальною лаконічністю — рекламною візуалізацією, яка достовірно переконує у серйозності налаштування на довготривалу взаємодію. Отже, сувенірна продукція у вигляді листівок допомагає скоординувати увагу, з приязним наміром засвідчити надійність й гідність не штучно щирого звернення.

Джерела

1. *Мак'явеллі Н.* Державець. Харків: Фоліо, 2023. 192 с.